

הכנסת היוו

מעבר עד לכינון ממשלה רחבה יותר.

אך ההצעה ירדה מן הפרק ברגע שווייצמן הודיע שלא יסכים לכך. קואליציה חבלתיי קיימת זו של 61 קולות קיימת כיום רק באופן שלילי: כל עוד תחזיק מעמד, לא יוכל הליכוד להקים ממשלה משלו.

2. משלח

מעורר דחיים

מכיוון שאין המערך רוצה להורקק לששת הקולות של המתקדמת ורק"ח, הוא מוכרח למצוא להם תחליף, כדי להגיע למיספר הפלא 61.

היכן נמצאים ששת הקולות הדרושים?

מבט בדואגרמה מלמד שהם נמצאים במפר"ל ובאגודת ישראל — ביחד. לא די באחת מן השתיים.

יש משהו מיפלצתי ברעיון של קואליציה שבה ישתתפו המערך, שינוי, ר"צ, וייצמן, אומץ, תמ"י, המפר"ל ואגודת ישראל. מכיוון שקואליציה זו תהיה תלויה לחלוטין, ובכל עת, במפר"ל ובאגודת ישראל, תגיע בה הכפייה הרתית לשיאים חדשים. אנשי ר"צ כבר התחילו לזעוק, אך הדבר לא יעזור להם. מי שאינו רוצה במתקדמת וברק"ח, מוכרח לקבל את המפר"ל ואגו"י, עם כל המחיר הכרוך בכך.

אילו נאותו יוסף בורג ואברהם שפירא, שני המפסידים הגדולים של הבחירות, להקים קואליציה כזאת, היו מקבלים מחיר מרקייע שחוקים, באישורם של שולמית אלוני ואמנון רובינשטיין.

ביודעם את כוחם זה, לא מיהרו בורג ושפירא. היה להם פנאי. הם משכו את העניין, כדי להעלות את המחיר. למעשה הוציאו מעין מיכרו: כל המשלם יותר, הרי זה משוכה. הנהלה אינה מתחייבת לקבל את ההצעה הגבוהה ביותר.

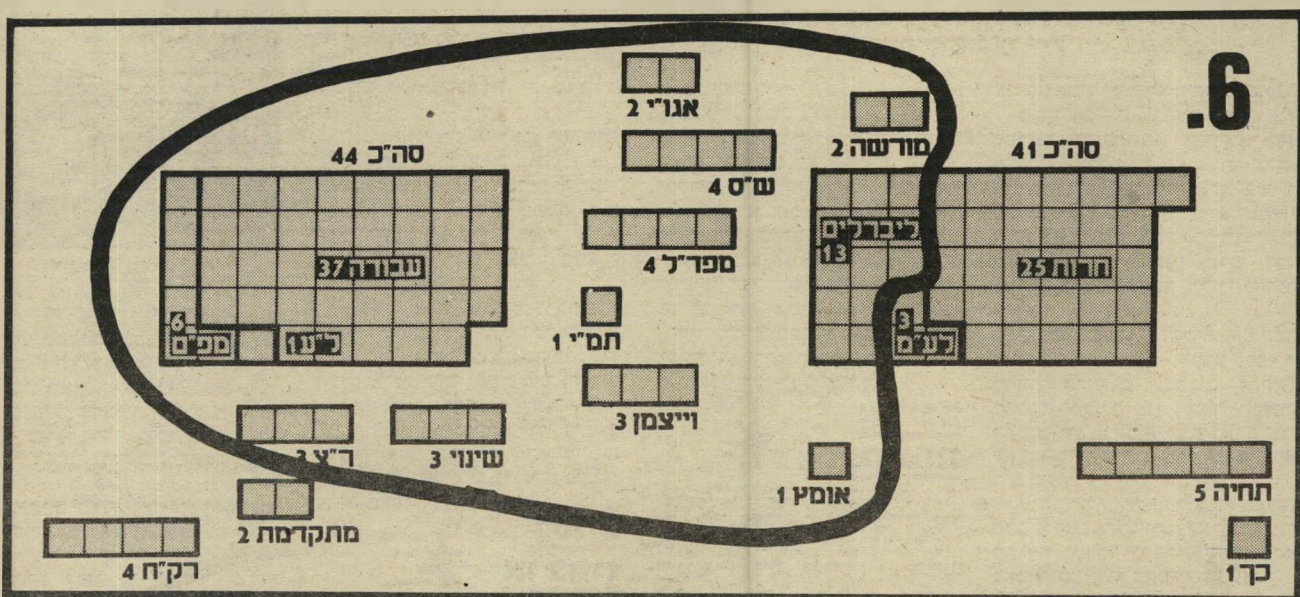
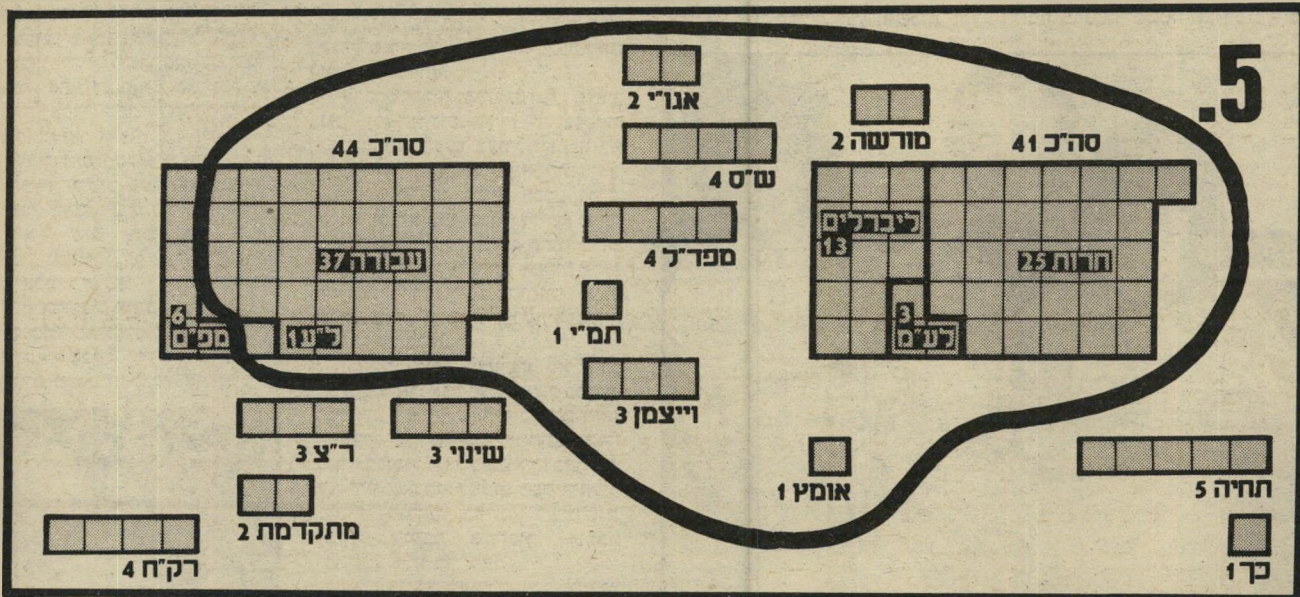
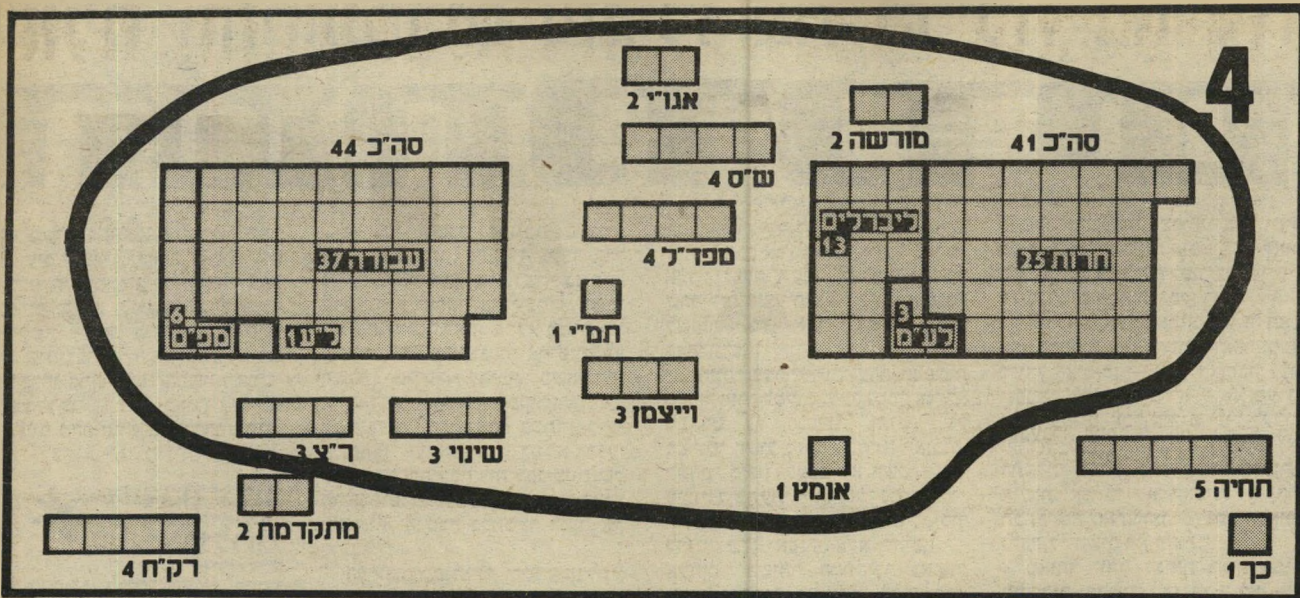
3. משלוח

ליכוד

מצבו של הליכוד רומה למצב המערך, אך בשינויים מסוימים. בעוד שהמערך יכול להקים גוש חסימה, בהשתתפות יחד, אומץ, תמ"י, המתקדמת ורק"ח, שיחסום את הליכוד מבלי להקים קואליציה, אין הליכוד יכול לעשות זאת. עליו לגשת ישר להקמת קואליציה.

הקואליציה המינימלית של הליכוד צריכה לכלול, מלבד כל הליכוד עצמו ואת שני שותפיו האיריאולוגיים (התחיה ומורשה) וש"ס (ביחד: 52) גם את אגודת ישראל, המפר"ל, יחד, אומץ ותמ"י (ביחד: 63).

אם יש וייצמן, יכול הליכוד לוותר על אומץ ו/או תמ"י. אם אין וייצמן,

המאבק כולו הוא סביב נקודה אחת בלבד: האם שימעון פרס או יצחק שמיר יעמוד בראש משלחת האחדות

לטובת מישהו במפלגה קטנה שקולותיה אינם דרושים לתיפקוד הממשלה.

לכן יתכן בהחלט שתקום כסופו של דבר ממשלה של המערך והליכוד בלבד. השאלה הגדולה היא: מי יעמוד בראשה?

כבר במהלך הבחירות נאמר, במישרי אחת הרשימות הקטנות, כי

(המשך בעמוד 52)

לרעיון ממשלת האחדות הלאומית.

בפוליטיקה הפרלמנטרית קובע, בסופו של דבר, הכוח המוספרי. ברגע ש"ס קולות המערך והליכוד יתאחדו, כל האחרים לא יהיו קיימים.

הפיתוי לוותר על כל האחרים יהיה גדול. בכל מיפלגה יש לחץ גדול לחלוקת תיקים ומישרות, ושום עסקן לא יוותר ברצון על תואר של מיניסטר

ש"ס נוטה לליכוד מפני שבחוריה, דתיים יוצאיהמיזרח, שונאים את המערך ואוהרים אינסטינקטיבית את הלאומנות שלוחת-הרסן של הימין הקיצוני.

4. משלח

אחדות לאומית

ל הסיעות הקטנות משחקות באש, כשהן משלמות מסיפתיים

ביותר בכחירות האלה הם גם המנצחים הגדולים ביותר. אגו"י הפסידה את מחצית כוחה, המפר"ל שלישי, ואילו וייצמן הגיע רק למחצית ההישג שקיווה לו. אך שלושה אלה מתחזקים את המדינה בגרון.

מעניינת פרשת ש"ס. ראשיה שונאים את הליכוד, שחבריו הריחו את הרב עובדיה יוסף מכהונת הרב הראשי הספרדי, על רקע מילחמת-חמולות (חמולת נסים נגד חמולת יוסף). אך

יודקק הליכוד תמיתכו של כהנא. אין להניח כי הליכוד יתנזר מתמיכת הסיעה הפאשיסטית, כפי שהמערך מוכן להתנזר מתמיכת המתקדמת ורק"ח. אצל הליכוד קובע האינטרס, ואין הוא מהופנט על-ידי יריבו כמו המערך.

אולם כדי שהעניין יקום, יודקק הליכוד קודם כל למפר"ל ולאגו"י. זהו פארארוכס אמיתי: המפסידים הגדולים